

прочут с своя стар разкошен замжк; от там пеша до Borsberg, откъдето се открива една незабравима гледа. Като на тепсия съ наслагани 5 градове и 200 села и между тех се увива като змия сребристата Елба. Други красиви излети съ до Таранд, до Морицбург, до Майзен и пр.

Прави впечатление, че в околностите на Дрезден се срещат в изобилие села със славянски имена, като: Мокриц, Черници, Каменец, Клоче, Лошвиц и пр. Същото е и с недалечния гр. Лайпцит или по славянски Липиска (от липа). Нема никакво съмнение, че тук съ живели некога славяни: чехи или поляци, които съ били покорени и претопени от сансонците, но имената на селищата им съ запазени.

Когато човек пътува от Австрия за Германия констатира, че тук управлява една друга ръка организаторска и упорита. Треновете, които ви пренасят от границата съ образцови, чисти и точни. Нема наплив на народ и безредие, защото съ чести. Местата съ с нумера; по гарите нема звънци и сигнали, трена безшумно спира и тръгва на определена минута.

Прави впечатление, че тук хората съ хладни и сериозни и никак не обичат да приказват или да се щегуват. По трамваи, по кафенета и театри не се чува никаква глътка, едва шушнат.

Към чужденците съ много недружелюбни и враждебни за гдето живеят ефтино и охолно между тех и им отяждат от залжка. Като чуят чужд език веднага десетки очи се насочват и почват да стрелят, а устата съ готови да изригнат огън и жупел. До бой не е идвало, но е достатъчно известната германска злоба и арогантност да се изляе върху ви. Ние чужденците налагат всевъзможни такси и тежести В опера напр. плащат тройно, в полицията право за пребиваване — също, в университета — неподносими такси, а влезете ли в некой магазин, ще ви удърат кожата. Ние българите с нашата низка валута често ставаме жертва на герм. отместителност!

Към нас, българите, не хранят никакви симпатии. Раз говорях с хора от разни съсловия. Всички ни презират като лоши съюзници. Обвиняват ни открыто в предателство и разваляне на съюза, за което държат сметка. Нешастната България! Нема никъде по земното кълбо приятели. Всички я презират за вероломството и двойнственоста ѝ.

След войната националния дух на германците е силно повишен, нещо като у нас след балканската война, само че у германците в по голема степен. Германците не се считат за победени. Те силно почитат народните свои герои в миналото и сега. В всяка германска къща стоят портретите на Бисмарка,